

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25Co/54/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513206328
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8513206328.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobkyne: T. Q. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XX, XXX XX J. Q., pr. zast. JUDr. Stanislavom Lampartom, advokátom, so sídlom Námestie sv. Mikuláša 29, 064 01 Stará Ľubovňa proti žalovanému: C. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XX, J. Q., t. č. H. R. XX, XXX XX P., o vyporiadanie BSM po rozvoде, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 5C/230/2013-377 zo dňa 12.04.2019 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu, prikázal do vlastníctva žalobkyne nehnuteľnosti a ďalšie hnutelné veci, rozhodol o tom, ktoré záväzky preberá, prikázal do vlastníctva žalovaného hnutelné veci, rozhodol o tom, ktoré záväzky preberá. Tretím výrokom rozhodol, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému titulom vyrovnania podielu sumu 14.243,98 eur v troch splátkach splatných 30.06.2019, 30.12.2019 a 30.06.2020. Žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok odôvodnil tým, že podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V návrhu uviedla jednotlivé veci a záväzky, ktoré do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria. Súd poukázal na to, že v sporovom konaní sa uplatňuje predprejednacía zásada. Strana sporu má povinnosť tvrdenia a aj dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením nesie tá sporová strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi stranami sporu nebolo sporné, ktoré aktíva tvoria masu bez podielového spoluvlastníctva manželov. Súd však nezahrnul do masy BSM DVD Player, nakoľko tento bol darom pre deti od žalovaného, a teda nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zároveň si strany dohodli vyporiadanie týchto vecí, ktoré súd rešpektoval, a do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal byt a zariadenie bytu a žalovanému motorové vozidlo. Súhrnná hodnota aktív predstavuje 41.800 eur, z toho polovica je 20.900 eur. Medzi stranami neboli sporné nasledovné záväzky: hypotekárny úver VÚB so zostatkom ku dňu rozvodu manželstva 24.873,05 eur, spotrebný úver VÚB so zostatkom 3.652,71 eur, pôžička od fyzickej osoby O. J. J. so zostatkom 3.500 eur, pôžička od fyzickej osoby U. R. zostatok 2.225 eur, pôžička od fyzickej osoby R. M. zostatok vo výške 1.000 eur. U ostatných v návrhu uvedených záväzkoch žalobkyňa tvrdila, že tieto boli poskytnuté žalovanému, nemala o nich vedomosť a žalovaný nimi uhradil náklady na svoje podnikanie. Súd poukázal na to, že žalobkyňa zaťažovalo v tomto smere dôkazné bremeno, sama v podanom návrhu označila úvery, kreditné karty a následne žiadala, aby ich súd nezahrnul do masy BSM, navyše neoznačila a neprodukovala žiadne dôkazy, ktorými by preukázala hodnovernosť tohto svojho tvrdenia. Súd teda má za to, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, a preto súd zahrnul do masy BSM i ostatné pôžičky, ktoré uviedol v rozsudku. Žalobkyňa teda prevzala záväzky v celkovej výške 28.525,76 eur, žalovaný v celkovej výške 23.757,83 eur. Žalobkyňa žiadala zohľadniť pri vyporiadaní i náklady súvisiace s užívaním bytu, ktoré vyčísli na 20.883,65 eur. Súd dospel k záveru, že nie je spravodlivé požadovať od žalovaného náklady na plyn, elektrinu, televíziu, rozhlas, nakoľko byt neužíval a nepodieľal sa na spotrebe týchto nákladov. Súd však zohľadnil náklady na fond opráv

a splátku úveru na strechu, ktoré predstavuje mesačne 58,98 eur. Za obdobie od júla 2011 do apríla 2019 predstavuje tento náklad 5.544,12 eur. Z toho polovica je 2.772,06 eur. Súd zaviazal žalobkyňu na zaplatenie sumy 14.243,98 eur titulom vyporiadania BSM. Súd k tejto sume dospel tak, že od 1 hodnoty aktív, t.j. od 20.900 eur odrátal sumu 1.500 eur ako polovicu z hodnoty motorového vozidla, ktoré prevzal žalovaný, ďalej sumu 2.383,96 eur ako polovicu zo sumy prevyšujúcej prevzaté záväzky žalobkyňou a sumu 2.772,06 eur ako polovicu z úhrady nákladov do fondu opráv uhradených žalobkyňou. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému 14.243,98 eur, čo predstavuje vyšší obnos finančných prostriedkov, súd umožnil žalobkyni zaplatiť túto sumu v troch splátkach. Výrok o trovách konania súd odôvodnil ust. § 257 ods. 1 CSP. Prihliadol na dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v tom, že rozhodnutie je v záujme oboch sporových strán.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Formulovala, že odvolanie podáva iba proti tretiemu výroku rozsudku, ktorým bola zaviazaná zaplatiť žalovanému titulom vyporiadania BSM sumu 14.243,98 eur. Odvolanie odôvodnila tým, že žalovaný bez jej vedomia a súhlasu uzatváral pôžičky a zriaďoval si kreditné karty. Z týchto peňazí rodina nevidela nič, ani u jedného zo záväzkov nebola účastníčkou a dozvedela sa o nich až pri vyporiadaní BSM, preto ich sama uviedla v návrhu podľa informácií, ktoré vtedy mala, a z toho dôvodu tieto neboli v žalobe presne špecifikované. Počas konania sa pokúsila zistiť skutočný stav predmetných záväzkov, všade jej odmietli poskytnúť informácie s tým, že nie je účastníčkou právneho vzťahu. Už aj to svedčí o skutočnosti, že sa nejedná o spoločné záväzky. Aj skutočnosť, že žalovaný pri svojej povahe tieto záväzky splácal, svedčí o tom, že si bol vedomý, že sa jedná výlučne o jeho dlhy. Nemala by teda v prospech žalovaného započítaná suma 23.757,83 eur. V priebehu konania žalovaný nepredložil súdu žiaden písomný dôkaz o tom, že boli tieto pôžičky braté s jej súhlasom a že mali slúžiť na uspokojovanie potrieb rodiny, a teda že skutočne boli predmetom BSM. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno v tejto časti konania, keď o záväzkoch iba hovoril a nijako ich nepreukázal, že by patrili do BSM, a teda ona sa k tomu nemohla konkrétne vyjadriť. Súd uznal žalovanému záväzok na zaplatenie sumy 2.772,06 eur z titulu polovicu nákladov na fond opráv a splátku úveru na strechu. U žalovanej aj po rozvoде bol často v byte a tento riadne užíval, aj keď je pravdou, že v poslednom období menej. PO celý čas bol bezpodielovým spoluvlastníkom bytu, a teda jeho povinnosťou bolo podieľať sa na platení úhrad spojených s užívaním bytu. Je spravodlivé, aby sa žalovaný ako spoluvlastník bytu podieľal na fixných nákladoch, a to aj preto, že byt užíva a žili v byte jeho tri deti. Za podstatné považuje skutočnosť, že v uvedenom byte má žalovaný dodnes trvalý pobyt. Poukázala na to, že súd by mal pri vyporiadaní BSM prihliadnuť aj na to, že po rozvoде manželstva ostala na výchovu a starostlivosť o tri deti sama, na čo malo byť podľa § 150 Občianskeho zákonníka prihliadnuté. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe vyhovel, prípadne aby ho zrušil.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný uviedol, že všetky záväzky boli brané na fyzickú osobu, ani jeden nebol braný na IČO SZČO. O všetkých úveroch žalobkyňa vedela, čo súd zobral do úvahy. Keďže sama dávala návrh na vyporiadanie BSM 2 roky po rozvoде, keď spolu už 2 roky nebývali, presne vedela o aké záväzky a sumy sa jedná. Nesúhlasí so započítaním splátok do fondu opráv a splátky na strechu, pretože nová strecha a zateplenie bytu navýšilo cenu nehnuteľnosti a na vyporiadanie BSM sa byt ocenil v znaleckom posudku ku dňu rozvoடு, keď bol bez zateplenia a novej strechy. Uviedol, že s rozsudkom súhlasí.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie žalobkyne je dôvodné. Podstatným v danej veci je to, či súd správne vyhodnotil existenciu záväzkov, ktoré zaväzujú spoločne oboch manželov. Žalobkyňa v konaní uvádzala, že medzi stranami je sporná existencia niektorých spoločných záväzkov z dôvodu, že žalobkyňa nedala súhlas na tieto záväzky. Z ničoho nevyplýva, že žalobkyňa uvedené zmluvy uzavrela, je teda možné, že tieto záväzky vznikli bez jej vedomia a súhlasu. Žalobkyňa v zásade nemôže predložiť žiadny dôkaz o tom, že súhlas nedala, môže sa tak len vyjadriť na pojednávaní, prípadne vo svojej účastníckej výpovedi. Dôkaz o tom, že sa niečo nestalo, obyčajne nie je možné produkovať.

5. V tomto prípade žalobkyňa nemá možnosť preukázať, že nedala súhlas na vznik záväzku. Dôkazne aktívnym účastníkom v tomto smere mal byť naopak žalovaný, ktorý mal predložiť dôkazy o tom, že sa jedná o spoločné záväzky. Žalovaný takéto dôkazy nepredložil, napriek tomu súd prvej inštancie vychádzal z toho, že sa jedná o spoločné záväzky. Toto nesprávne právne hodnotenie viedlo k tomu, že súd nesprávne zistil skutkový stav, keď do masy bezpodielového spoluvlastníctva započítal aj záväzky, ktoré nie sú spoločné.

6. Správne súd prvej inštancie nezahrnul do vypořádania bezpodielového spoluvlastníctva náklady na byt vyčíslené žalobkyňou, keď vychádzal z toho, že náklady za spotrebované energie má hradiť ten, kto ich spotreboval.

7. Trvalý pobyt žalovaného v spoločnom byte nie je dôvodom, aby žalovaný platil polovicu všetkých nákladov na byt. Bolo by možné súhlasiť so žalobkyňou, že žalovaný ako spoluvlastník by mal platiť 1 fixných nákladov na byt, avšak žalobkyňa o tom, aké sú tieto fixné náklady, nepredložila žiadne dôkazy. Opravy a údržba bytu sa premietli v jeho zvýšenej cene.

8. Preto odvolací súd zrušil rozsudok postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie zistí masu spoločných záväzkov, bude vychádzať z toho, že pokiaľ žalobkyňa poprela, že dala súhlas na niektoré záväzky, je dôkaznou povinnosťou žalovaného preukázať, že tieto záväzky vznikli s jej súhlasom a že sú teda spoločné. Ak žalovaný nepreukáže, že žalobkyňou popreté záväzky sú spoločné, nemôžu byť zahrnuté do vypořádania BSM.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.